

РЕШЕНИЕ

№ 5785

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 13.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **4792** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197, ал. 2 от Данъчно– осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на "Елит инвестмънт" ЕООД [населено място], срещу решение № ПО-40/27.04.2022г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение подадена жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 220022-023-0001060/12.04.2022г. и срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 220022-023-0001059/12.04.2022г. от главен публичен изпълнител в дирекция "Събиране" при ТД на НАП – С..

В жалбата са развити съображения за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Поддържа се, че с наложените запори с ПНПОМ № С 220022-023-0001060/12.04.2022г. на практика се преустановява дейността на дружеството, тъй като същото не може да изпълнява задълженията си по текущи търговски сделки. Сочи се, че ревизията на дружеството продължава повече от една година, като с предходно ПНПОМ № С 210022-023-0001013/06.04.2021г. са наложени предварителни обезпечителни мерки – заповест за спиране на банкови сметки на дружеството, като по този начин, считано от 06.04.2021г. действието на обезпечителните мерки надвишава период от 4 месеца. Сочи се, че тези ПОМ са наложени в производство, което е приключило с издаването на ревизионен акт, който е отменен с решение на Директора на Дирекция ОДОП и производството е върнато за извършване на нова ревизия, която не е приключила към настоящия момент. Развити са доводи, че това

ревизионно производство не е ново, а продължение на предходното, поради което и наложените на 06.04.2021г. ПОМ не могат да бъдат продължавани за период, по-дълъг от 4 месеца. Иска се отмяна на решението на директора на ТД на НАП С. и на потвърденото с него ПНПОМ № С 220022-023-0001060/12.04.2022г.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., който поддържа жалбата. В позиция по същество развива съображения, че се касае за едно ревизионно производство, независимо че е отменен издадения ревизионен акт и производството върнато за нова ревизия, поради което всички срокове следва да бъдат преценявани въз основа на това обстоятелство. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Директор на ТД на НАП [населено място], чрез процесуален представител - юрисконсулт К., оспорва жалбата и моли решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и обсъди събраните доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22002222001659-020-001/24.04.2022 г. /л.50 от делото/ е възложено извършването на ревизия на "Елит инвестмънт" ЕООД [населено място] за установяване на задължения за ДДС за периода от 01.03.2020 г. до 31.03.2020 г. и за периода 01.07.2020г. – 31.12.2020г. В заповедта за възлагане на ревизията е посочено, че се издава във вр. с получено Решение № 410/18.03.2022г. на Дирекция ОДОП. ЗВР е връчена по електронен път на 09.05.2022г. (л.53) Със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22002222001659-020-002/03.08.2022 г. (л.54-55)срока за извършване на ревизията е продължан до 07.10.2022г. Тази заповед е връчена на дружеството на 13.08.2022г. (л.57).

В хода на ревизионното производство, по искане на ревизиращите органи № Р22002222001659-039-001/08.12.2022 г. /л. 15 от делото/ публичният изпълнител е издал Постановление (ПНПОМ) изх. № С220022-023-0001060 от 12.04.2022г. /л.16-17 от делото/, с което са наложени предварителни обезпечителни мерки – запор върху налични и постъпващи суми на жалбоподателя по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се в Първа инвестиционна банка, У. Б. АД, Обединена българска банка АД и И. А. Б. АД за сумата от 167 856,85 лв.; Запорните съобщения до търговските банки са изпратени и получени същия ден – 12.04.2022г.

Междувременно във вр. с издадено ПНПОМ № № С220022-023-0001059 от 12.04.2022г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми на жалбоподателя по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се в У. Б. АД за сумата от 155 536,85 лв. Постановлението е издадено по искане на ръководителя на ревизията, а запорното съобщение до търговската банка е връчено същия ден (л.22-23 от делото).

Не е спорно в производството, че ревизията на дружеството е повторна, след отмяна на издадения в предходно ревизионно производство ревизионен акт, с Решение № 410/18.08.2022г. на директора на ДОДОП.

Жалбоподателят е обжалвал издаденото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 220022-023-0001060/12.04.2022г., като въз основа на жалбата му е издадено Решение № ПО-40/27.04.2022 г. на директора на ТД на НАП –

С.. С решението жалбата е оставена без уважение като неоснователна и е потвърдено издаденото ПНПОМ. № С 220022-023-0001060/12.04.2022г. , както и издаденото ПНПОМ № С 220022-023-0001059/12.04.2022г. С решението е прието, че се оспорват и двете издадени постановления за налагане на ПОМ. Същите са приети за издадени от компетентен орга и потвърдени като правилни и законосъобразни.

Решението е връчено на 06.05.2022 г. по електронен път, видно от приложеното на л.12 Удостоверение за извършено връчване по електронен път.

Ревизионното производство по възложената повторна ревизия не е приключило. Срока на наложените ПОМ от 12.04.2022г. е продължен с определения на Административен съд София – град по адм.д. № 7204/2022г. и по адм.д.№ 7203/2022г., приети като доказателства в производството.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 121 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни (ал. 1). Предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 (ал. 2). Съгласно чл.195, ал.1 ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, като според ал.7 ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията.

В случая е спазено формалното изискване за налагането на предварителните обезпечителни мерки - налице е искане от ревизиращ орган по приходите, отправено в хода извършвана на жалбоподателя и неприключила ревизия. По отношение на вида и размера на задълженията публичният изпълнител е обвързан от твърдението и данните в искането на ръководителя на ревизията.

Законът свързва предприемането на предварителни обезпечителни мерки с наличието на определен риск за събиране на бъдещото вземане. С оглед на този риск е дефинирана и целта на мерките – за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Налагането на предварителни обезпечителните мерки е въпрос на оперативна самостоятелност на публичния изпълнител, който не е длъжен да уважи отправеното от ревизиращия орган искане, а следва да извърши самостоятелна преценка дали без налагането на мерките събирането на задълженията за данъци и задължителни обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Този извод на публичния изпълнител следва да се основава на анализ на конкретно посочени факти и данни, така че да може да бъде осъществен контрол дали са изпълнени изискванията на закона и спазен ли е принципът на съразмерност по чл.6 от АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административния акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Неоснователни са и оплакванията на дружеството – жалбоподател, че е нарушено изискването на чл.121, ал.3 от ДОПК, а именно обезпечението да не затруднява или спира извършваната от ревизираното лице дейност. Жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства в тази насока, по-конкретно за характера на извършваната дейност, за броя на наетите по трудов договор лица, респективно за разходите, необходими за възнаграждения на персонал, за търговски помещения и т.н., както и за наличието и невъзможността да бъдат обслужвани текущи задължения или за извършвани от дружеството сделки, които се препятстват с наложените ПОМ.

Противно на твърденията в жалбата, че публичният изпълнител не е направил анализ на имущественото състояние на длъжника и не е изложен доказан мотив, обосноваващ обезпечителна нужда, съдът намира, че публичният изпълнител е изложил и анализирал релевантната за събирането на бъдещите вземания информация - данните за имущественото състояние на ревизираното лице, съпоставено с размера на обезпеченото вземане. Установените фактически констатации са изложени както в искането на ревизиращия орган, така и в ПНПОМ – няма данни дружеството да притежава недвижими имоти и МПС; размера на притежаваните от ревизираното лице активи е значително по-малък от предполагаемите задължения; дружеството не притежава дружествени дялове в други търговски дружества; очакваният размер на задълженията е в големи размери. Предвид изложеното съдът намира, че извода на публичния изпълнител, че предварителните обезпечителни мерки са необходими с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, се явява напълно обоснован.

Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата че се касае за продължаване на наложени на 06.04.2021г. предварителни обезпечителни мерки. Приложението на разпоредбата на чл.121 от ДОПК изисква образувано ревизионно производство, наличие на мотивирано искане от органа по приходите и необходимост от налагане на обезпечителна мярка. Всички тези елементи от фактическия състав са налице. В мотивираното искане за налагане на ПОМ изложените основания за налагане на обезпечителни мерки не са свързани с констатации от отменения ревизионен акт с решението на директора на ДОДОП, а с възложената ревизия със ЗВР, издадена след посоченото решение. Поради това е налице и ново искане за налагане на ПОМ, вследствие на което не е продължено действието на издаденото ПНПОМ при предходната ревизия, приключила с отменения РА, а е издадено ново ПНПОМ № С 220022-023-0001060/12.04.2022г.

Липсват основания за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки по смисъла на чл. 197, ал. 3 от ДОПК. От една страна, длъжникът не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. От друга страна, публичният изпълнител е спазил условията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки - до него е направено мотивирано искане от органа по приходите; наложените мерки са с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Наложените обезпечителни мерки няма да затруднят сериозно дейността на жалбоподателя, доколкото запорът е наложен върху банкови сметки, като не са

налице доказателства за наличието на парични суми в запорираните банкови сметки. Предвид изложеното, жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде оставена без уважение, а оспореното решение - потвърдено.

С оглед изхода на спора и своевременното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски по делото във вид на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено.

По изложените съображения, Административен съд София - град, Трето отделение, 66 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Елит инвестмънт" ЕООД [населено място], срещу решение № ПО-40/27.04.2022г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение подадена жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 220022-023-0001060/12.04.2022г. на главен публичен изпълнител в дирекция "Събиране" при ТД на НАП – С., като неоснователна..

ОСЪЖДА "Елит инвестмънт" ЕООД [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Териториална дирекция на НАП – С. сумата от 100 лева. (сто лева) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: